

תת"ע (חיפה) 842-04-24 - מדינת ישראל נ' פהד דהאמשה

תת"ע (חיפה) 842-04-24 - מדינת ישראל נ' פהד דהאמשהשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 842-04-24

מדינת ישראל

נגד

פהד דהאמשה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[14.06.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי ביקש דחיית מועד הדיון על מנת לשכור עורך דין, וכי אכן פנה לעו"ד שהבטיח לטפל בתיק. עוד טען כי נודע לי אודות פסק הדין שניתן בהיעדרו רק עת פנה באופן אקראי למרכז לגביית קנסות. לדבריו, פנה לבא כוחו הקודם שכן סבר שהוא שמטפל בדו"ח, אולם לא קיבל ממנו מענה. בנוסף, טוען הנאשם כי הוא כופר בעובדות כתב האישום.

המאשימה טוענת כי המבקש הגיש בעצמו את הבקשה להישפט וכן את בקשת הדחיה לבית המשפט - ולכן היה באחריותו לברר מה עלה בגורל בקשתו. עוד טוענת כי הבקשה הוגשה שלא בסד הזמנים הקבוע בחוק ומשכך דינה להידחות.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ביום 08.07.24, כיום לפני מועד הדיון שנקבע בעניינו, הגיש הנאשם בקשת דחייה לבית המשפט ובה ביקש לדחות את מועד הדיון על מנת לשקול האפשרות לשכור שירותי עו"ד. עוד באותו היום, ניתנה החלטה לפיה מועד הדיון נדחה ליום 12.03.25. הנאשם טוען כי באותה העת פנה לעורך דין על מנת שיטפל בדו"ח, טענה אשר לא גובתה באף חומר ממשי או אסמכתא לחיזוקה, לא כל שכן תצהיר מטעם אותו עורך דין. ממילא, רבות נקבע אין בעצם העברת הטיפול בתיק לטיפולו של אחר ואפילו עו"ד מטעמו, כדי לפטור את הנאשם עצמו מחובתו להתייצב לדיון כדין. ר' לעניין זה עפ"ת 66594-03-24 ארתור דילן (2.5.24) ממנו ניתן להקיש לעניינו:

"המערער הודה בבקשה כי אכן קיבל את הדו"ח, ומסר אותו לחברו, שעה שיכל בסד הזמנים שהיה לרשותו, להגיש בקשה להישפט או להגיש בקשה להסב את הדו"ח על שם הנהג בפועל, אך פעולה פשוטה זו שניתן לבצע אותו באופן מקוון, לא בוצע על ידו, ובחר, למסור את הטיפול לידי אדם אחר, גם כשנוקט המערער באפיק פעולה זה של הפניית הדו"ח לאדם אחר, היה עליו, כפי שקבע בית-משפט קמא, לוודא את ביצוע הפעולה ולפקח על הפניית הדו"ח אל החבר על מנת לוודא שבסד הזמנים הקבוע תוגש בקשה להסבת הדו"ח או בקשה להישפט, ומשלא עשה כן, אני תמים דעים עם בית-משפט קמא שאין למערער אלא להלין על עצמו".

כן ר' עפ"ת (ירושלים) 51943-07-23 אבו חרוב (22.1.24):

"כפי שקבע בית המשפט קמא, המערער לא יצא ידי חובתו בכך שמסר את הטיפול בהודעת הקנס למי מטעמו. היה עליו לעקוב ולוודא כי הטיפול הושלם, וכי הבקשה הוגשה במועד (השוו: ע"פ (ירושלים) 4186/09 שמשון נ' מדינת ישראל, 26.04.2009; ע"פ (ירושלים) 2161/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל, 29.7.2008). מכל מקום, טעות של הנאשם או מי מטעמו לא הוכרה בפסיקה כעילה המצדיקה הארכת מועד להישפט (רע"פ 5344/23 גלגלי נ' מדינת ישראל, 15.08.2023; רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (6) 793, 803; רע"פ 8862/21 מסארה נ' מדינת ישראל, 29.12.2021)".

הנאשם היה צריך להתייצב לדיון ולדאוג לטפל בדו"ח כראוי, באותו האופן שבו הגיש את הבקשה להישפט וכן את בקשת הדחיה לבית המשפט. משלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

בנוסף, טוען הנאשם כי גילה שנשפט בהיעדרו רק עת פנה באופן אקראי למרכז לגביית קנסות. טענה זו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם אישור המסירה המצוי בתיק, המלמד כי פסק הדין נשלח לכתובתו של נאשם כבר ביום 26.03.25, וחזר בציון "לידי הנמען הרשום" בצירוף חתימתו של הנאשם. ועדין, בחר הנאשם להגיש בקשתו רק ביום 06.05.25. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982). זאת לא עשה הנאשם, דבר המצדיק דחיית הבקשה. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

באשר לטענתו הכללית של הנאשם בדבר כפירתו במיוחס לו ורצונו להוכיח חפותו, אין לי אלא לשוב ולהפנות בשינויים המחויבים, לדבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישורה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

לאור האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של המבקש או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 12.03.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"ה, 14 יוני 2025, בהעדר הצדדים.